

natum sibi habens, qui orbiculum ad A foramine exiguo pertundit, ad B C epistomio arctissime claudente instructus, in imo denique cono plumbeo DE probè lævigato ita munitus est, ut hic orificio antliæ imo G N (Fig. præced.) exactissime quadret: Additus est canaliculus alius parvulus G H utrinque pervius ac supernè ligno transverso instar terebræ munitus, cui vel

aviculæ insidere, vel alia quædam minutiora appendi possunt, infernè vero cochleâ instructus quâ mediante intra foramen orbiculi A firmiter defigi queat; toto denique ambitu suo minutis foraminulis pertusus, quæ vel aërem ex recipiente in canalem A E transmittere juxtim cum foramine G, vel contrariâ viâ aquam per E G exsurgentem in recipientem effundere queant.

VI. Recipientis autem vices hîc agunt campanæ duæ vitreæ I K & L M, quarum illa in summitate I foramen habet quod filum ferreum etiam robustius possit admittere, altera verò prorsus clausa est, utraqûe interim ambitu seu margine imo, qui orbiculo A paulò minor est, accuratè complanata & expolita. Harum alterutra orbiculo seu menfulæ orichalceæ suprâ descriptæ & antliæ decenter ope duarum cochlearum firmiter insertæ, superimponitur mediante annulo coriaceo N O, aquâ vel oleo aut aliâ pinguedine prius illito, suppositis prius objectis iis circa quæ experiri quid in